

tilbage fra sit Standpunkt og er gaaet tilbage til det, som den højtærede Justitsminister tilraadede, nemlig at Pryglene skulle tildeles efter Fængens Ankomst til Fængslet. Det er mig bekendt, i hvilken Grad denne Bestemmelse har vakt Uvillie hos vore Fængselsautoriteter. Den gaar i den Grad paa tværs af alt, hvad der har været Grundtanken og Hovedformaalet med al moderne Fængselsbehandling, saa at Fængselsfunktionærerne, som sagt, med megen Misnøje se derpaa. Det vilde være et særdeles daarligt Grundlag for den mildnende og forbedrende Indflydelse, som Fængslerne efter Nutidens Meninger bør øve paa Fangerne, hvis man begynder med at tildele dem en Dragt Prygl for en Forseelse, som de ikke have begaaet i Fængslet, og som ikke staar i noget som helst Forhold til Fængens Ophold der eller til hans Forhold til Fængslets Autoriteter.

Jeg skal, som sagt, i øvrigt henvise til de langt udførligere Udtalelser, jeg fremkom med under denne Lovs Behandling i Fjor, og skal kun endnu som den Gang indstændigt opfordre dette ærede Ting til ikke at afvige fra den Vej, som ogsaa det danske Folketing uden Afbrydelse har fulgt, lige siden vi fik den fri Forfatning, den Vej, som betegnes ved saadanne ærefulde Mærkestene som den fuldstændige Afskaffelse af Pryglestraf og i det hele taget Legemsstraf for fuldvoksne Personer ved Straffeloven af 1866, Afskaffelsen af Pryglene i Hær og Flaade 1881, i Tvangsarbejdsanstalterne ved Fattigloven af 1891 og for den vestindiske Hærstyrke ved en Lov vedtagen for ikke saa mange Aar siden i dette Ting. Disse Love og, lad mig tilføje, den oprigtige Indignation, der i ethvert Tilfælde indenfor dette Tings store Flertal gjorde sig gældende overfor det meget mildere og lempeligere Forsøg, der af daværende Justitsminister Rump blev gjort for at genindføre Pryglene som Disciplinærmiddel i Tvangsarbejdsanstalterne, vel at mærke ikke som Straf for fri — alle disse Handlinger, som bære det danske Folketings Mærke, og den Stemning, som da ytrede sig i det danske Folketing overfor den saakaldte Rumpske Pryglelov, alt dette er et fuldgyldigt Vidnesbyrd om den Stilling, som dette Ting tidligere har indtaget i denne Sag, og jeg kan og vil ikke slippe Haabet om, at dette Ting vil blive paa den Bane, det her hidtil har betraadt, at det ikke vil afvige fra den reformatoriske Retning, som den danske Rigsdag og Regeringerne i Overens-

stemmelse med Rigsdagene og Regeringerne i hele den civiliserede Verden hidtil bestandig have fulgt overfor dette Spørgsmaal.

R. Andersen: Paa Slutningen af Rigsdagssamlingen i Fjor behandlede vi et Lovforslag af omtrent samme Indhold som det, vi nu staa i Færd med at behandle. Jeg udtalte mig den Gang om dette Forslag, og det vil være ærede Medlemmer bekendt, at jeg den Gang var en Modstander af den Del af Lovforslaget, som omhandlede Legemsstraf eller Pryglestraf, og at adskillige af mine Partifæller vare enige med mig i mit Syn paa denne Sag. Jeg vil da straks sige, at vi ikke have forandret Syn paa dette Spørgsmaal siden i Fjor, men se paa det ganske med samme Øjne. Vi ere endnu Modstandere af Indførelse af Pryglestraf. Om ikke af samme Grund som adskillige andre ærede Medlemmer se vi dog paa det som en ikke alene ikke gavnlige, men ligefrem skadelig Institution. Da jeg har udtalt mig saa udførlig i Fjor, skal jeg nu kun gøre det ganske kort, og lad mig da straks sige, at naar vi ere Modstandere af Legemsstraf, er det ikke ganske af den Grund, som blev hævdet af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) og til Dels af det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe), idet de jo navnlig hævdede, at der ikke var Trang til nogen skærpende Straffebestemmelse for Bølleoverfald, som man kortest kan kalde den Slags Forbrydelser. De søgte ved statistiske Oplysninger at bevise, at der ikke var Opgang, men derimod Nedgang i den Slags Forbrydelser, og hvis jeg har forstaaet deres Mening rigtigt, vare de inde paa, at der ikke var Trang til at faa skærpede Straffebestemmelser for disse Forbrydelser. Jeg skal straks gøre opmærksom paa, at de statistiske Oplysninger, vi fik i Udvalget, da vi behandlede denne Sag i Fjor, ikke alle sammen viste det samme, men adskillige viste i en anden Retning, nemlig i Retning af, at der var Fremgang i den Slags Forbrydelser. Men bortset derfra, uden Hensyn til, om der er Fremgang eller Tilbagegang, synes vi, at der er Grund til skærpende Straffebestemmelser. Naar der har rejst sig en Stemning i Landet, naar man rundt om hører Udtalelser som disse: Hvorfor ere de Mennesker, som skamslaa andre uden Spor af Grund, som forøve voldeligt Overfald paa sagesløse Personer uden Spor af Grund, hvorfor ere de for gode til at faa Prygl igen? Det